

ny verden

24-01-004

TIDSSKRIFT
FOR MORALSK
OPPRUSTNING

NR. **4** 1973

Australias rolle

Australia ligger langt borte, og virker vel fjernt for de fleste av oss. Kanskje det er grunnen til at svenske massemedia slo så sikkert fast for en stund siden, at australierne er «øldrikkende solbadere uten noen interesse for omverdenen eller for de sosiale problemene i sitt eget land». Generelle påstander får tyngde med avstanden.

Stoffet vi bringer denne gangen har til hensikt å gi litt variasjon til bildet. Australia er i ferd med å nærme seg Asia. Japan er nå den største handelspartneren. Interessen for Australias ansvar og oppgave i det øvrige Asia er gryende.

Spørsmålet er hvilket innhold dette fellesskapet med omverdenen vil få. Kan Australia skape et overbevisende eksempel på samarbeid innen sine egne grenser? Et nytt fellesskap — i gjensidig respekt — mellom forskjellige raser og folkegrupper? En ny basis for et sunt familieliv?

Spørsmålene behandles blant annet i intervjuet med den nye australske undervisningsministeren, Kim Beazley. Beazley tar ansvaret for Asia alvorlig: Etter krigen i Bangladesh reiste han dit på egen bekostning for å finne ut hvordan Australia best kunne hjelpe til med gjenoppbyggingsarbeidet.

K. E. Beazley.

Kim Beazley kommer fra Perth, Vest-Australia. Av yrke er han lærer. I 27 år har han representert Perth i det australske parlament i Canberra. Han har vært Labour-partiets talsmann i undervisnings-spørsmål og den australske urbefolkningens problemer. Da Labour vant valget i høst, ble Beazley undervisningsminister i den nye regjeringen.

Ny Verden har bedt William Coffey fra Canberra om å intervju Beazley. Coffey tilbragte selv flere måneder i Norden ifjor.

— *Mr. Beazley, De har vært parlamentsmedlem i 27 år og Deres parti har vært i opposisjon i 23 år. De er vel meget tilfreds over at Labour nå overtar regjeringen?*

— Det gir oss muligheter til å utrette noe. Men man kan også være skapende når man sitter i opposisjonen. Opposisjonens virkelige oppgave er å tenke lenger enn regjeringen nettopp i de spørsmål som regjeringen lykkes med, og uavbrutt komme med positive politiske alternativer. Med det mener jeg en politisk linje som faktisk fører vår sivilisasjon og kultur framover. Hvis man yder en slik op-

Undervisningsministeren i den nye australske Labour-regjeringen intervjues for Ny Verden

“Gi hvert barn sin sjanse”

posisjon, får man kanskje ikke æren for det som skjer, men man hjelper regjeringen å se lenger. Det høyner regjeringens kvalitet. Egentlig er det vel derfor man er i parlamentet, enten man sitter i regjering eller opposisjon!

— *I den forbindelse: Hvilken holdning anser De som mest verdifull hos en politiker?*

— Vi må være åpne for nye sannheter. En hindring for dette er det om man prøver å bevise at man har rett og rettferdiggjøre sine egne handlinger. Det er kanskje nødvendig iblant, men den frihet som oppstår når man ikke har noe å bevise, rettferdiggjøre eller vinne, er det behov for i politikken.

— *Hva er de viktigste spørsmålene for Australia akkurat nå?*

— Urbefolkningens situasjon er et nøkkelpunkt.

Vi må innse at disse menneskene er like verdifulle som alle andre. Det må bli slutt på vår nedlatenhet, likegyldighet og undertrykkelse. Deres helsetilstand og trivsel må rettes opp igjen. Framfor alt må vi være ydmyke nok til å lytte til dem og lære av dem.

— *Hvordan ser De på Australias forhold til Asia, spesielt Vietnam?*

— Den grunnleggende ideologiske forandring som behøves, er at vi slutter å være redde for Asia. At vi finner fram til et skapende fellesskap med de asiatiske landene i spørsmål om økonomi, gjenreisning og utvikling langs de linjer som svarer til deres egne interesser. Vi har vært uhyre selv-sentrede og tolket alt ut fra det vi tror er i vår egen interesse, og svært ofte har det vært en feiltolkning av hva som tjener oss best.

Jeg vil ikke gå inn på den debatt som har vært ført i Australia om vår deltagelse i Vietnam-krigen. La det ligge. Men jeg tror det har vært noe grunnleggende umoralsk som ikke har forbindelse med krigens berettigelse eller ikke-berettigelse, i dette at Australia nærmest valgte som slagord: «Det er bedre å sloss med dem der enn her hjemme». Det hadde ikke noe med strategi å gjøre, det var først og fremst en materialistisk tolkning av stillingen i et annet land.

I Australia kjemper den idéen seg fram at vi har en oppgave

Forts. neste side

i Asia, i å hjelpe Asia til å høyne sin levestandard.

— Statsminister Whitlam ga uttrykk for følgende målsetting i en kringkastingstale ved jule-tider. «Hvert barn som fødes i vår verdensdel skulle få en sjanse til å leve i frihet fra frykt, nød og krig. Et umulig mål? La oss i det minste forsøke.» En dristig tanke!

— Etter min mening kunne denne program-uttalelsen virkeliggjøres dersom vi arbeider for ett vesentlig mål i utenrikspolitikken: at alle okkupasjonsstroker trekkes tilbake, uansett hvor de befinner seg. Det er fremmede okkupasjonsstroker bl. a. i Sørøst-Asia, Øst-Tyskland, Polen, Tsjekkoslovakia og Ungarn. Det ville i høy grad bidra til å redusere spenningen dersom de ble trukket tilbake — uansett hvilket land de tilhører. Dessuten: Det er åpenbart det eneste riktige.

— I Sverige har sosialdemokratene sittet flere år ved makten enn dere har vært i opposisjon. Hvilke tanker gjøre De Dem om utviklingen i de nordiske land?

— Det er ingen som er redd for de nordiske land. Norge, Sverige, Danmark, Island og Finland kan uten videre aksepteres som nasjoner uten vilje til å dominere andre.

Arbeiderbevegelsen i Skandinavia gir oss et mønster på effektivitet. Den kunne også vise oss hvordan vi sikrer menneskets sanne verdi og verdighet,

nemlig gjennom en oppriktig medmenneskelig omsorg. Med en slik holdning ville sosialdemokratiene i Skandinavia få nærmest global innflydelse.

De ville få en sterk tiltrekningskraft for sosialistbevegelsene i Asia og for alle sosialdemokratiske bevegelser som har sine røtter i den europeiske tradisjon.

Kjerne

De sosialistiske bevegelser — som står i stor gjeld til den sunne tenkning som har kommet fra Skandinavia i fortiden — kan bare fungere effektivt når det finnes en kjerne av mennesker som er villige til å ofre noe for samfunnet og menneskeverdet. Vi har fått mange slike eksempler fra Skandinavia og en fornyelse av denne ånden ville transformere verdens sosialistpartier. Verden holder nå på å bli lei av fanatisme, både fra høyre og fra venstre. Man håper å finne sunn fornuft hos arbeiderbevegelsen.

— Har De noe å si om det såkalte «permissive samfunn» (et samfunn hvor alle ting er tillatt)?

— Jeg tror vi må se fakta i øynene: Kjernen i det permissive samfunnet er at man ønsker å leve for sin egen tilfredsstillelse. Det innebærer at man ikke tar ansvar for noen annen. Man blir innadvendt.

— Et personlig spørsmål: Det er alment kjent i Australia

at De lenge har hatt kontakt med Moralsk Opprustning. Kunne De si noe om hva det har betydd for Dem selv og Deres arbeid som statsråd?

— Moralsk Opprustnings ideologi innebærer at man prøver sin handlemåte i lyset av absolutte moralnormer. Jeg er overbevist om at ingen i undervisningsdepartementet har noe å innvende mot absolutt ærlighet som grunnlag for vårt arbeid. Og hva absolutt kjærlighet angår, så er det en mektig konstruktiv kraft i et samfunn, helt essensiell innen undervisning og oppdragelse. Det betyr en utrettelig vilje til å gi hvert barn sin sjanse.

Frank Buchman sa engang noe som jeg har vært meget slått av: «Fremtiden tilhører de handlingsmennesker som gir seg helhjertet til realiseringen av de skapende tanker de mottar fra den levende Gud». Hvis man tror på Gud, må man også tro på muligheten til å ta imot idéer eller inspirasjon fra Gud. Hvis man handler i overenstemmelse med en slik tanke, ser man at det begynner å skje noe konstruktivt i samfunnet. Moralnormer skal ikke gi grunnlag for en selvrettferdig og dømmende holdning overfor andre mennesker. Hvis vi anvender disse normene på oss selv, på våre egne interesser og motiver, så gir det oss en viss skepsis og mistro til våre egne motiver. Det gir mulighet for en objektiv test av de idéer man får. Det hjelper en til å finne den rette politiske handlingslinjen. Selvfølgelig mener jeg at dette er meget vesentlig for en politiker.

Lennart Sjögren forteller fra Brisbane:

En australsk familiehistorie

Bob er en typisk australier. Han har arbeidet hardt hele sitt liv. Han har bygget hus, solgt og distribuert aviser og nå er han sjef for et firma som leier ut bygningsmaskiner.

Blant kundene hans finnes både store entreprenørfirmaer og mange selvbyggere, som det er utallige av i Australia.

Første gang vi traff Bob og Thora snakket vi sammen om familien deres. De har åtte barn — og en fostersønn på femten år. «Den eneste måten å holde styr på en slik familie er den militære metoden — *lydighet*,» sa Bob og slo neven i bordet. Sin egen militære erfaring fikk han under kampene i Nord-Afrika og Grekenland i siste verdenskrig.

Bak fasaden

Men hans argumenter for militærmetoden overbeviste ikke.

Det viste seg at den eldste sønnen Clive brukte narkotika sammen med en popgruppe i Melbourne. Barbara, en av døtrene, gikk regelmessig til psykiatrisk behandling for sine dype depresjoner. Resten av familien var ganske enkelt i opprør.

En stor del av familien satt rundt matbordet da vi første

gang var deres gjester. Alle var interessert i verdens problemer og hva vi kan gjøre for å løse dem. Middagen sluttet med at vi alle — sammen — gjorde det eksperiment å lytte til den indre stemmen, til de tanker som kommer i stillhet. Vi skrev tankene ned hver for oss. Barbara skrev side opp og side ned.

Det ble et vendepunkt for fa-

milien. Barbara ba sin mor om unnskyldning for at hun hadde sett ned på henne, fordi hun manglet utdanning. Pappa Bob begynte å lytte til hva de andre i familien hadde å si. Han forsto at hans egen opptreden var medvirkende til familiens problemer. Under et besøk i Melbourne oppsøkte han sønnen Clive. Han snakket med ham om hvordan han hadde dominert ham og dermed skapt vanskeligheter for ham. Bob ba sønnen om å tilgi. Clive sluttet med narkotika og begynte å finne en tro på Gud.

Barbara fikk den tanken at hun skulle ta ansvar for husarbeidet. Hun lærte å arbeide

Bob på lageret sitt.

hardt og disiplinert og hennes intellektuelle snobberi forsvant. Hun forteller: «Det var da jeg holdt opp med å legge skylden for mine problemer på mine foreldre og besluttet å være ansvarlig selv, at mine depresjoner ble borte. Hun er blitt et harmonisk menneske som vet hva hun vil med livet sitt. «Barbara er virkelig annerledes,» sa en gammel familievenn. «Hun er blitt voksen.»

Sønnen Ron har nylig avsluttet sine studier ved universitetet i Brisbane. Hva forandringen i hans hjem har betydd for ham beskriver han slik: «... Jeg ville blitt en rent destruktiv kraft som ville rive ned det gamle systemet uten å vite hva jeg ønsket å bygge i stedet. Nå vet jeg det.»

Ny enighet

Det er ikke lett å finne en enighet som holder. Gammel bitterhet som hadde tæret i årevis og skapt en dyp kynisme, måtte frem i lyset og sårene leges. Det var Thora som tok det første skrittet. En kveld snakket hun med Bob, enkelt og uten anklage, om det som i tretti år hadde vært årsaken til hennes bitterhet. Sammen besluttet de seg for å forandre på forholdet. Senere har andre ting kommet opp og krevet åpenhet og tilgivelse. Muren av mistillit er revet ned og tillit, ja kjærlighet, kommet i stedet.

Dette har påvirket deres forhold til barna. Ofte før glattet Thora over når Bob hadde sun-

get ut overfor ett av barna. Bob fant sin autoritet undergravet og det endte med krangel mellom ektefellene. Ikke å undres over at barna følte seg sønderrevet og gikk sine egne veier. Nå snakker foreldrene gjennom sammen hva de bør gjøre, og snakker så med den det gjelder.

Det sprer seg til jobben

Den nye ånden i hjemmet har Bob tatt med seg til firmaet. Hans åpenhet overfor de ansatte og det han har gjort for å skape trygge arbeidsplasser, har ført til at ledelsen og de ansatte er blitt et samarbeidende lag. Kundene merker den nye ånden og firmaet er i ekspansjon.

Firmaet er også en positiv faktor i bygningsindustrien i Brisbane. De tyve firmaene som arbeider i samme bransje, er sammensluttet i en organisasjon. For ett år siden diskuterte de en generell prisøkning, på ett av møtene. Noen landsomspennende firmaer ville øke prisene med opp til 25%. Man kunne ikke bli enige. Før ett av møtene prøvde Bob å finne Guds ledelse for hvordan han skulle opptre. Han skrev ned et forslag til en resolusjon.

— og videre utover

Under det lange møtet satt han og lyttet til diskusjonen. Så grep han ordet og la frem sitt forslag, som lød slik: «Som

en ansvarlig del av bygningsindustrien i staten Queensland, vedtar foreningen at den under de neste fire månedene vil avstå fra all diskusjon om generell prisøkning for derved å være et eksempel for andre deler av bygningsindustrien i kampen for å stabilisere kostnadene. La oss som forening være en — om enn liten — del av løsningen på problemet, og ikke en årsak til drakampen mellom profitt og lønninger.»

Det ble straks votering og resolusjonsforslaget ble vedtatt. Det ble offentliggjort i bygningsindustriens organ og vakte stor oppmerksomhet. I staten Vitoria sendte arbeidsgiverforeningen det ut til alle sine medlemmer som et eksempel på hva arbeidsgivere kan gjøre for å bekjempe inflasjonen. Trass i at hans eget firma er lite, hadde Bob angitt en positiv linje som fikk betydning i større sammenheng.

Fra Anton Pedersen i Port Moresby

"Frihed" til Ny Guineas høyland

Sidste år offentliggjorde 21 medlemmer af Papua Ny Guineas Forsamlingernes Hus, en erklæring om Moralsk Oprustnings afrikanske film «Frihed», i hvilken de sagde: «Denne film burde vises overalt i Papua Ny Guinea, før landet opnår sin selvstændighed.» Der er i øjeblikket 5 kopier af filmen på pidgin-engelsk, i brug i forskellige dele af landet.

For nylig var Geoffrey Craig fra Skotland og jeg i Lae, hvor vi arbejdede sammen med nogle studenter og andre for en konference for Moralsk Oprustning som skulle afholdes der. På trods af at vi hverken havde penge eller bil, besluttede vi at gøre en rejse gennem Ny Gui-

neas høyland med filmen «Frihed», også for at underrette folk om den kommende konference.

Vi gik til et bilfirma i Lae og fortalte om vores hensigt, og de indvilligede i at låne os en varevogn i to til tre uger. Det var et idielt køretøj til turen gennem Ny Guineas bjergland, hvor man ikke kender til asfalterede veje. To studenter ved Papaua Ny Guineas Teknologiske Institut kom og gav os 35 dollar (ca. 280,- kr.), til at købe benzin for. Det var meget rørende da de ikke havde ret mange penge.

Så vi kunne sætte ud på vores tur. De første 150 km gik gennem den brede Markham dal, derefter snor vejen sig til vejrs, til Ny Guineas kølige bjergland,

som først kom i kontakt med den civiliserede verden i tredive-

verne. Mek Nugintz, et medlem af Forsamlingernes Hus, mødte os på distriktshovedkvarteret i byen Mount Hagen, som er navngivet efter de nærliggende massive tinder der rejser sig mere end 3500 meter over havet. Gennem den næste uge tog han os gennem sin valgkreds og det omkringliggende område, gennem kaffe- og teplantager, til kvægstationer og forskellige stammers enemærker.

Han ønskede at folket der kunne se filmen for at, som han sagde: «forstå hvad selvstændighed indebærer». Hver aften ville folk samles for at se filmen, på skoler, kommunalrådsforsamlinger og missionsstationer. Hver gang introducerede Mek Nugintz filmen på Meldpa, det lokale sprog.

Skoleungdommen syntes især godt om filmen. Gang på gang druknede dialogen i hjertelig latter, når de genkendte situationer fra deres egen hverdag. Deres reaktion beviste at filmen er meget relevant til den nuværende situation i Papua Ny Guinea.

Vi vendte tilbage til Lae efter tre ugers rejse, med ca. en dollar på lommen, og efter mere end 3000 tilbagelagde kilometer.

Papua — Ny Guinea, som opnår indre selvstændighed i desember i år, består nu af to områder. Papua er australsk territorium, men Ny Guinea er e FN-formynderskab som administreres af Australia.

Her ser vi Geoffrey Craig bak ratet, med kurs for det indre af Ny Guinea.

Fra "drømmetiden" til fremtiden

Svimmelhøj — blå og næsten skyfri, sådan er himlen over det solforbrændte kontinent — det første Gud skabte, og hvis folk australnegerne er verdens ældste beboere. Mange tusinde år ældre end nogen enden eksisterende race.

Her har jeg tilbragt ni måneder. Det, som har gjort størst indtryk på mig er nok de problemer og muligheder der eksisterer mellem australnegerne og europæerne.

Måske fordi de synes at have så meget tilfælles med syddanskerne og grønlanderne, lapperne og sydsvenskerne (og nordmønderne).

Muligvis kom australnegerne

for 20 tusinde år siden ned fra Asien. (Chou en Lai sagde for nogle måneder siden, da han modtog 10 australneger i Kina: Velkommen tilbage til Asien, som I forlod for 20.000 år siden.) Her i Australiens spredtes de rundt via kyst- og flodveje, forblev uforstyrret i mange tusinde år og beholdt således deres oprindelige racetype. Skønt mærkeligt og interessant som Australien var og altid vil være, så havde det meget lidt at tilbyde med hensyn til dyr, frugt og sæd, men på trods af de små materielle resourser, så klarede australnegerne sig usædvanligt godt.

Australnegerne er et meget

hensynsfuldt folk og skønt delt op i stammer over hele landet, så opstod der, (sandsynligvis p.g.a. deres store respekt for loven) sjældent konflikt imellem dem. Ej heller var de truet udefra før i slutningen af 17 hundretallet, hvilket lod dem i fred til at leve et nomadeliv og vandre omkring søgende efter føde, uden at have nogen form for landbrug eller husdyr. Men så afhængig af deres omgivelser, at de har udviklet forbavsende dygtighed i at opspore, jage, finde vand, og alt, hvad der ellers er nødvendigt for at leve.

Et godt eksempel på deres omsorg for hinanden er, at de altid drager videre til et nyt

område, før alt vandet i det nærmeste vandhul er brugt op, så der kan være noget tilbage til næste gruppe.

Det kendteste af australnegerne våben er selvfølgelig boomerangen, der sammen med alle andre våben, jagten selv og de mange ceremonier er dele af fundamentale religiøse og sociale mønstre. De stammer helt tilbage til tidernes morgen, «drømmetiden», da jorden ifølge australnegerne var flad, indtil kæmper, som længe havde ligget i dvale rejste sig og begyndte at vandre omkring som nomader, akkurat som australnegerne idag. Men en dag fik «drømmetiden» ende. Hvor kæmperne havde været aktive, opstod bjerge, store sten, floder, træer og dyr, og derfor er store dele af naturen hellig. Og udtrykket: som det blev gjort i drømmetiden, således må det gøres idag, har fastslået de strenge love, som alle må adlyde. Og stammernes ældste er ansvarlige for at huske myterne og lovene, og give dem videre intakte til næste generation.

Man behøver kun at tænke på den indflydelse Nordens myter har haft på vores musik, drama og litteratur, for at forstå, hvor meget australnegerne myter, der så helt tilhører Australien, kunne give til landets kulturelle liv.

I slutten af 17 hundretallet begyndte europæerne at invadere landet, og da australnegerne ikke havde store chancer for at forsvare sig tilhørte det

Landbruksarbeider fra Nord-Australia.

To statsråder fra urbefolkningen i New Zealands nye regjering

På tide med forandring

«På tide med forandring» var valgappellen som arbeiderpartiet i New Zealand vant på i november ifjor. Den nye regjeringen virkeliggjør raskt både sitt innen- og utenrikspolitiske program.

Den viktigste nyheten på det utenrikspolitiske plan har kanskje vært besøket av Australias nye statsminister. Fra europeisk synsvinkel er det kanskje

ikke særlig påfallende, men inn-til nylig var New Zealand faktisk aldri blitt besøkt av en australsk premierminister!

De som mest av alle har ønsket den nye regjeringen velkommen er maori-folket, landets opprinnelige fargede befolkning. To av de nye statsrådene tilhører deres rase. En av dem er minister for maori-spørsmål.

Den gamle politikken oppgis nå for godt. Den gikk ut på å prøve å absorbere maori-folket i den hvite manns sivilisasjon. Istedet skal de to kulturene nå fremmes side om side. Et fremtidig godt forhold mellom rasene kommer til å avhenge meget av en ny og positiv innsats for å gjenopplive maoriens skikker og livsstil.

David J. Porteous, Wellington.

meste af kontinentet snart den hvide mand. Som ikke forstod australnegerne tenkemåde: man kan ikke ta en anden mands jord, og man slipper heller ikke ud af dilemmaet, ved simpelthen at give ham et andet stykke jord. For hver stamme har på deres spesielle stykke land, visse træer, sten og bjerge, som for dem er hellige og representerer deres forfædre, mens et andet stykke jord ikke representerer noget spesielt for dem. Derfor er det ikke bare et spørsmål om et materielt tab, men som at miste noget af sin sjæl.

Mange australneger kommer nu ind til byerne og det fører ofte til et sammenstød mellem kulturer. Efter at have fået et job, går australnegeren f. ex. på en 14 dagers vandretur ude på stepperne. Kommer så tilbage sund og glad for at genoptage sit job, men bliver afskediget som upålidelig, og havner ofte op i byens slumkvarter, hvor børnedødeligheden er størst, og hvor mange forfalder til drik.

Men nu har australnegerne fået nok, og med hjælp fra andre lande har de påbegyndt demonstrationer i Canberra, idet

de gjør krav på mere land og større social hjelp.

Forleden dag møtte jeg en mørkhudet kvinne med en broche på skulderen, hvorpå stod

Diriger Deres
import via

KRISTIANSAND

med sine gode
forbindelser fra
utlandet.

Vi tilbyr Dem
lagring, fortolling
og distribusjon.

KST Spedisjon A/S

Havnebygget,
Kristiansand.

skrevet «black power» (sort magt). Hun sagde: «I hvide bliver altid så bange, når I hører ordet sort magt, men I forstår ikke, hvor bange vi er for hvid magt.»

Det fik mig til at tænke efter: Hvor længe vil vi fortsætte med at tro at samfundet tilhører os, at minoriteter skal optages i vores samfund, assimileres. Kunne det være muligt, at vi i Skandinavien og Australien sagde: Vi som majoriteter ønsker ikke at patronisere og organisere minoriteterne. Samfundet tilhører ingen af os, det tilhører Gud, og under Ham er vi ens og et hele.

Respekt

Som Kim Beazley, Australiens undervisningsminister sagde sidste August på en MRA-konference, da han endnu var i skyggekabinetet; at hvis vores filosofi grundede på fuldstændig respekt for menneskets værdi, da ville forskellige kulturer og sprog ikke være af betyd-

ning. For ethvert menneske har ens mulighed for et nært forhold til Gud, og det er den vurdering vi kan give til ethvert menneske uanset race, religion, hudfarve og alt andet.

Fru Marie Tucker, president for australnegernes kvinderråd, siger: «Regjeringen gir os penge, stopper os ind i nye huse, og sårer ofte dem de tror de hjælper. Vi ønsker at føle at vi har noget at give. Et nyt forhold begynder med hver enkelt af os. For år tilbage stod en hvid kvinde op i et møde og bad om tilgivelse for den måde hun og andre hvide havde behandlet australnegerne på. I lang tid sad jeg tavs, jeg kunde simpelthen ikke tro mine egne ører. Så rejste jeg mig og sagde: Nej, vent, du kan ikke ta al skylden på dig, jeg og mit folk har også været uforskammet overfor jer. Min bitterhed forsvandt, og havde jeg ikke lært den kunst at begynde med mig selv, så ville jeg idag have været ædt op af had. Vi må lære at arbejde sammen og forandre det som er forkert, og det kan kun ske med Gud i centrum.»

VIENTIANE, LAOS:

Mindre enn en uke etter våpenhvileavtalen mellom regjeringstroppene og Pathet Lao kom 56 høyere offiserer og regjeringstjenestemenn sammen til et møte om Laos' andel i en moralsk opprustning av Indo-Kina og verden forøvrig.

Blant de tilstedeværende var fire generaler, åtte oberster,

sjefen for politiet og ledelsen av telekommunikasjoner og helsedepartement, og sjefen for planleggingskommisjonen.

Møtet ble ledet av øverste sjef for forsvaret, generalmajor Ondone Sananikone, som hadde invitert møtets to hovedtalere, Jean-Jacques Odier fra Sveits og Christopher Mayor fra Austra-

lia. Odier og Mayor kom til Vientiane fra MRA-konferansen i Panchgani, India, på invitasjon fra Laos' ambassadør i Ny Delhi. En dokumentarfilm om Panchgani og arbeidet som går ut derfra, ble vist på møtet.

«Vi har hatt tredve års krig og forsakelse i vårt land,» sa general Sananikone. «Nå ser vi at det er andre i verden som har ofret for en annen slags kamp — Moralsk Opprustning, en forståelse mellom menneskene som begynner med forandringen av en selv.»

En statsråd som talte under møtet, sa at han ønsket MRA velkommen fordi ungdommen er trett av krig. «De er blitt apatiske og har mistet følelsen av mening og retning. Og vi politikere trenger også å bli annerledes.»

Fruen til en av generalene hørte en av gjestene påpeke at Laos, med sine grenser mot Kina, Nord- og Sør-Vietnam, Cambodja, Thailand og Burma, nå kunne spille en avgjørende rolle i å forene motsetningene i området. «De aner ikke hvor mye det betyr å høre at De sier det,» sa hun. «Vanligvis kommer ekspertene fra Vesten bare og forteller oss at vi må legge om dyrkingsmetodene våre.»

FILM OM NKOMO

Filmen *A Man for All People* (En mann for alle) om den sørafrikanske legen og statsmannen William Nkomo har sine

første fremvisninger i Afrika. Den 14. mars ble den vist i Asmara, hovedstaden i den etiopiske nord-provinsen Eritrea. Lærere og forretningsmenn, ad-

ministratorer og jurister var tilstede.

Provinslederen D. J. Tesfamariam fortalte om sitt møte med Nkomo i Caux.

Hako

FEIE- OG SUGEMASKIN

Sluker alt fra finstøv til tomflasker. Fra kanter og kroker — overalt teier HAKO HAMSTER støvfritt inntil 3.000 m² pr time. Be om demonstrasjon

Importør:

FR

REINHARDT & CO A/S

Kristiansand S — Telefon 25 540

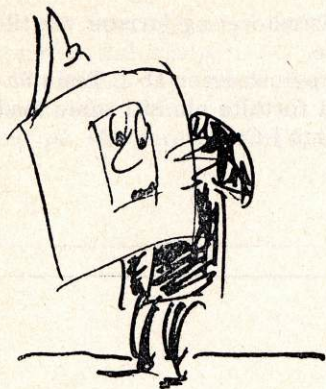
SVARKUPONG

Send meg gratis og uforpliktende nærmere opplysninger om HAKO HAMSTER FEIE- OG SUGEMASKIN.

Navn:

Adresse:

klippet

Mine indiske venner vil neppe ta det ille opp når jeg sier at hovedforklaringen på at den indiske planleggingen ikke har vært mer vellykket, er at de ikke har holdt seg så nær som de burde til Gandhis grunnleggende lære.

Hovedansvaret for denne store feil må legges direkte på min egen yrkesgruppe, økonomene. Og her er det ingen forskjell på økonomene i Vesten, i Asia og økonomene fra kommunistiske land. Alle har vært for smalsporrede i sin holdning, for materialistiske.

Professor Gunnar Myrdal ved One Asia Assembly i Ny Delhi, 5—8. februar 1973.

Mahatma Gandhi var ubøyelig i sitt syn på den menneskelige faktor i den økonomiske utvikling. Utvikling betydde for ham at folk i hele landet — ikke minst i landsbyene, hvor de fleste bor — begynner å bli mer rasjonelle og effektive og at de forandrer sine omgivelser for å gjøre det mulig. Gandhi var i høy grad en planlegger, en nasjonal planlegger, men planleggingen hans var altomfattende og la hovedvekten på helse- og sanitærforhold; på en heving av ernæringsnivået ved intensivering av jordbruket; på en omdirigering og ikke bare en utvidelse av undervisningen slik at den blir grunnleggende og ikke bare litterær og akademisk, og på en re-distribuering av rikdom og jord.

Det er først i de senere år at vi er kommet mer generelt tilbake til Gandhis ideer og at noen økonomer til og med har sett seg tvunget til å fremheve behovet for «integrert planlegging» . . . , et moderne uttrykk for det Gandhi lærte hele tiden.

Er moralen den samme hos alle folk? Ja, både moralen og umoralen. Moralene i de russiske filmer stemmer . . . mer overens med den kristne moral enn moralene i de fleste av de filmer som produseres i Vest-Europa og Amerika.

Leser man Maos skrifter, slår det en at de forherliger de samme egenskaper . . .

Praksis stemmer imidlertid sjelden helt overens med den vakre lære. Ofte er det en skrikende motsetning, og den er i dette tilfellet lett å oppdage hos kommunistene; for det er alltid lettere å oppdage feilene hos andre enn hos seg selv. Men uoverensstemmelsen mellom den offisielle kristne lære om absolutt kjærlighet, uselviskhet, renhet og ærlighet og Vestens praktisering av denne lære privat og offentlig, er vel nesten like stor. De virkelig moralske mennesker er ikke samlet vest for jernsteppet og bambusteppet og de umoralske øst for disse grenser; men de finnes på begge sider og i alle samfunnsklasser. Skal menneskeheten redde fra

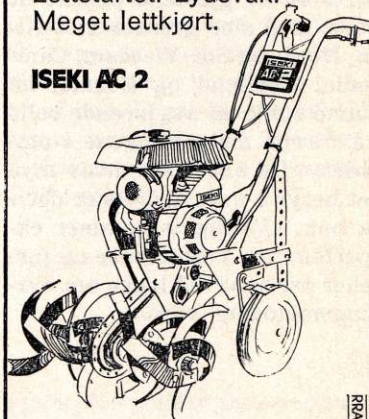
de truende katastrofer, må alle mennesker av god vilje finne hverandre i aktivt samarbeide og offervillig kamp. Men kan kristendommen mobiliseres for et slikt mål? Det spørsmålet trenger en grundig gjennomtenkning.

Thorleif Boman, Aftenposten, 5. april.

Fresende japaner

ISEKI — den nye havejordsfreser. Bygget med japanernes sans for detaljer og kvalitet. Lettstartet. Lydsvak. Meget lettkjørt.

ISEKI AC 2

Reinhardt Maskin A-S

4601 Kristiansand S

Avd.: Østre Aker vei 101

Oslo 5

Kort nytt

LATIN-AMERIKA

Brasils 67 universiteter har nettopp åpnet sesongen. I Instituto Universitario Souza Marques i Rio de Janeiro holdt professor Luciano Lopez velkomsttalen til studentene. «Talen min er i tre deler,» sa han innledningsvis. «Først noen ord fra meg, deretter filmen 'Happy Deathday' og så til slutt salg av 'Svart/Hvitt-boka' — som alle trenger. Den har nemlig en viktig andel i min undervisning dette året.»

CAUX, SVEITS

Britiske fagforeningsfolk arrangerer en bussreise til Caux i sommer, fra industridistriktene i England. På veien regner de med å knyte kontakter med kollegaer i Holland og Tyskland. Det vil også gå to charterfly på 65 plasser hver i løpet av sommeren. Ett fra Cardiff i slutten av juli og ett fra Bristol.

Det vil også gå et charterfly fra Sverige og Norge i midten av juli: flyet letter fra Oslo og mellomander i Stockholm.

Vi bringer mer i neste nummer om sommerens konferanser i Caux.

BERLIN

Studenter ved lærerhøyskolen i Berlin har gått til aksjon med den tyske utgaven av Svart-Hvitt-boka. Studentene ved høyskolen har ligget i streik siden slutten av november p.g.a. visse eksamensbestemmelser. Agitasjonen var meget intens, skriver svensken Nils Erik Särnbrink i en rapport fra Berlin. Den gruppen som gikk inn for å spre Svart-Hvitt-boka på høyskolen, mente at propagandaen hadde vært altfor ensidig. Liggende aksjoner ble senere gjennomført av studenter ved andre høyskoler i Berlin.

KØBENHAVN

«Kirkespilkredsen», hvori medvirker medlemmer fra Folkekirken, Baptistkirken og Den Katolske

Kirke, har i en række år opført kirkespil i Stor-København og i byer rundt om i landet.

Ifjor begyndte instuderingen af Peter Howard's skuespil *Stigen*. Den første opførelse fandt sted i Korskirken i Herlev 11. mars.

HONG KONG

Filmen «Bikkja og beinet» av Peter Howard er blitt benyttet av 33 folkeskoler i Hong Kong. Boka om filmen er solgt i 12.000 eksemplarer. Barna lærer sangene på kinesisk og får stilopp-

gaver om innholdet i filmen. Den gjengitte tegningen er fra en tegnekonkurranse om samme emne.

Det er en kinesisk kristen organisasjon som står bak forestillingene.

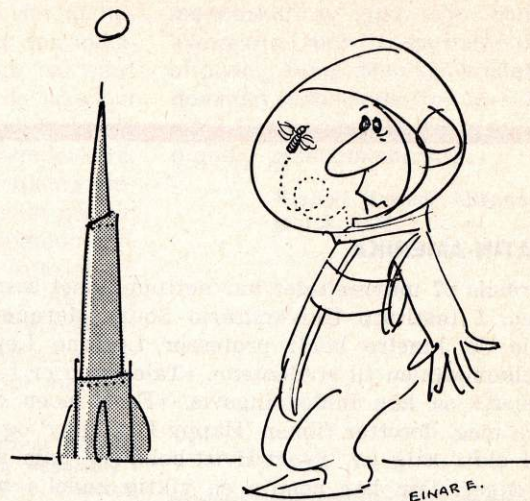
UTSYN

Dette er en av 26 tegninger av Einar Engebretsen, som alle handler om aktuelle temaer i vår tid. Vi nevner noen få:

- Fremtidsforskeren
- Fremmedgjøring
- Boligkontrakten
- Fremskrittet
- Konformistene
- Den permanente revolusjon

Tegningene er samlet i et hefte
— Bare kr. 6,-

Kan bestilles fra: Moralsk Opprustning, Boks 3018, Elisenberg, Oslo 2

SVAKSTRØM ER VÅR STYRKE

Vår spesialitet:
Alt materiell for
avslutning av
svakstrømskabler

80 år som
spesialforretning i
svakstrømsbransjen

O. ØSTMO A.S

Rådhusgt. 3, Oslo 1

Bruk
kvalitetsprodukter
fra

A S SABA

NYHET FRÅN **BAHAMA POOL**

Sektionsbyggd SWIMMINGPOOL

i glasfiber- armerad plast

ger Er mulighet att välja den längd som passar Er bäst. Såväl ändsektioner som mellansektioner har en längd av 2 meter (innermått). Med detta modulsystäm kan Ni själv bestämma den längd på poolen Ni önskar. Bredden på varje sektion är 4 m och djupet 1,5 m (innermått). Väggtjockleken 6—8 mm.

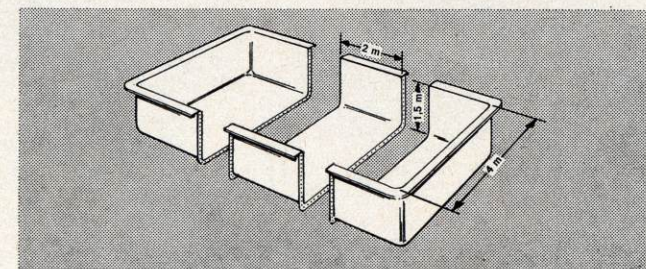
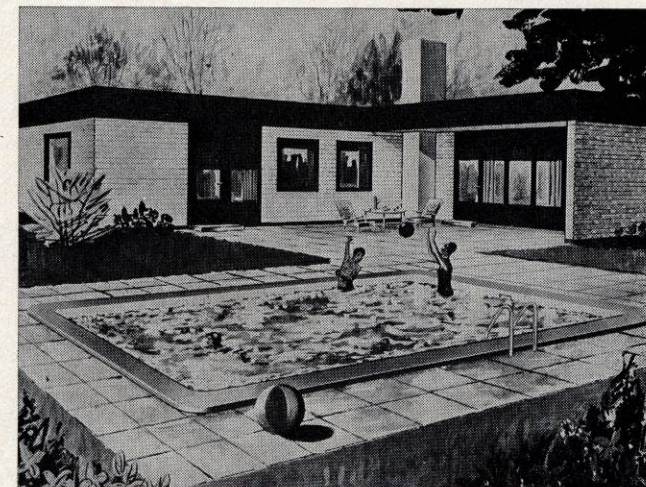
Sammanfogningen görs efter en väl beprövad metod som ger absolut tätning.

Bahama-Pool är formgjuten och fullt färdig för montering på plats. Ni slipper härigenom helt ifrån arbete och kostnader för formsättning, gjutning, spackling och målning. Den kraftigt armerade polyesterplasten har en enastående styrka och elasticitet.

En viktig detalj är att Ni i Bahama-Pool alltid har rent vatten i hela poolen. Detta tack vare att poolmaterialets styrka möjliggör rätt placering av in- resp. utloppsventiler för en total genomströmning av vattnet.

Bhama-Pool levereras komplett med rensningsfilter, förvärmare, ytvattenavskiljare, 2 inloppsmunstycken, bottenutlopp, inbyggd belysning samt trappa med tre steg och rostfria lejdare.

Vi levererar även utrustning till pooler i betong och andra material samt poolkemikalier.

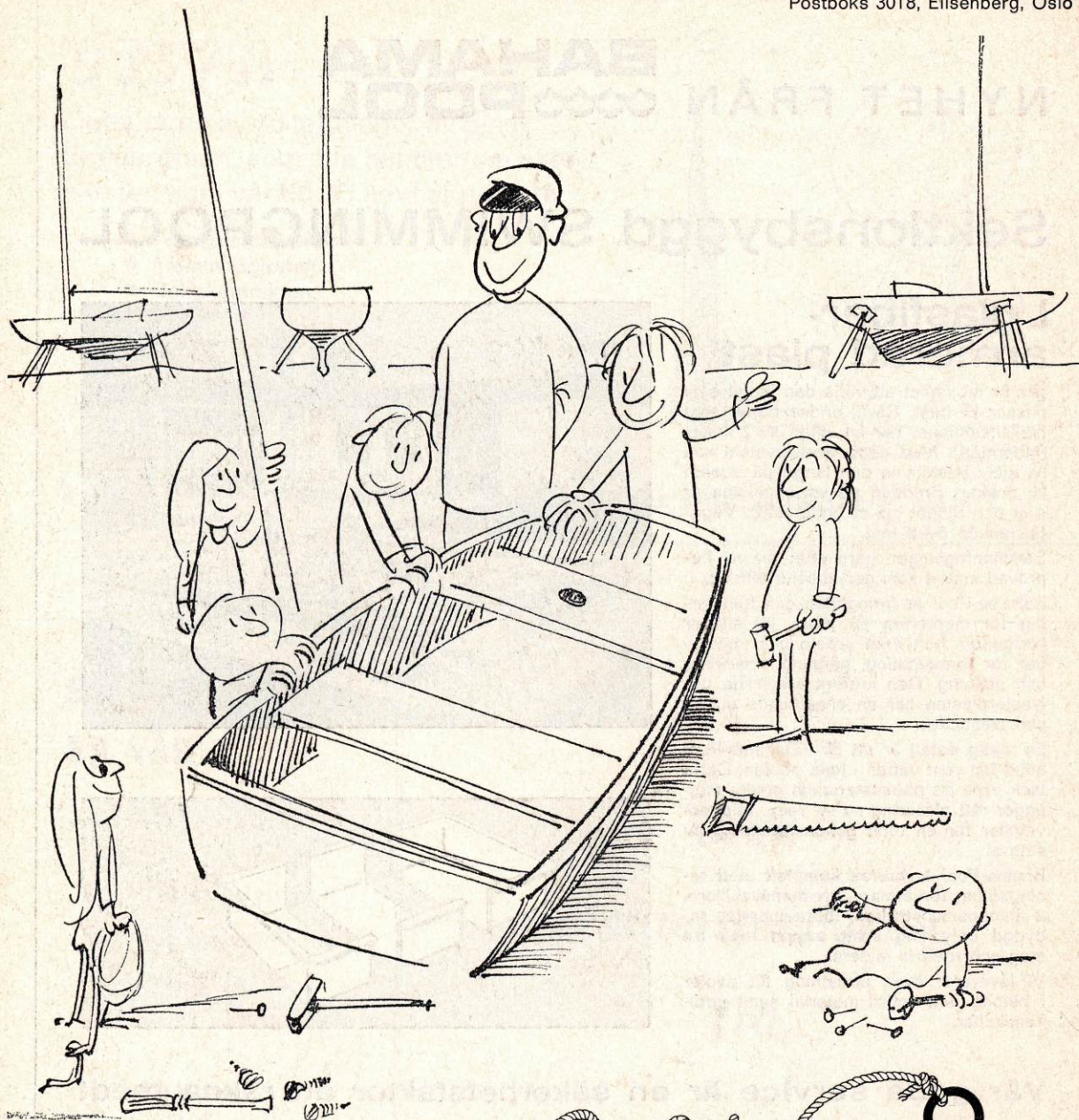

Vår goda service är en säkerhetsfaktor att räkna med!

Begär att få vår fyrfärgsbroschyr samt prisuppgifter!

BAHAMA POOL

Box 145, 542 01 Mariestad. Tel. 0501/145 64.

BÅTPLANER?
Rådspør
Båt-PONTUS
Gøteborgs
Frihavn
Tel: 51 07 04

Båt
PONTUS